

شب تلخ فوتسال اردبیل

دوشنبه شب در ورزشگاه شهید آسمانی وقتی تماشاگران شعار های خوبی سر ندادند یکی از عزیزان خطاب به نگارنده این سطور گفت: شما که از آغاز جام رمضان از تماشاگران حمایت کرده اید این بوده دلایل حمایت شما؟ با شعارهایی که از روی سکوها شنیده می شد بهترین جواب به این دوست سکوت بود و بس.

تماشاگران سرمایه های اصلی و صاحبان ورزش هستند. بارها گفته ایم که همه باید دست در دست هم بدهند و این سرمایه را پاس بدارند ولی زمانی که احساسات بر منطق غلبه می کند، لحظه ای انسان ممکن است دست به کارها و رفتارهایی بزند که باورش برای دیگران مشکل باشد. همان کاری که شب گذشته در جریان مسابقات فوتسال انجام پذیرفت و رفتار غلط و غیر مسؤولانه دو نفر، احساسات تماشاگران را برانگیخت و آنچه نباید گفته می شد گفتند و در نهایت لحظه های زشت و غیر قابل تحمل در ورزشگاه ایجاد کردند.

در چنین مواردی بررسی چگونگی بروز چنین رفتارها و عوامل مؤثر در ایجاد آن باید مورد بررسی قرارگیرد و با عاملین اصلی و مسببان ردیف اول برخورد قاطع انجام پذیرد که درس عبرتی برای دیگران باشد. تا عده ای با استفاده از احساسات جمعی جوان علاقه مند به فوتسال برگ سیاهی به تاریخ برگزاری این رقابت ها نیفزایند و مخالفان برگزاری جام رمضان و فوتسال را خوشحال و خرسند ننمایند.

آن کسی که میدان ورزش که صحنه مردی و مردانگی، اخلاق و اخلاق مداری، انسانیت و بزرگواری، جوانمردی و فتوت و عرصه ای برای به نمایش گذاشتن رفتار های اصولی است را با میدان های بدی و کج اندیشی اشتباه بگیرد، اجازه ورود به مکان مقدسی چون ورزشگاه را نباید داشته باشد.

اگر نظم حاکم بر رقابت های فوتسال و حاصل زحمات شبانه روزی تعدادی عاشق کار و تلاش توسط تعداد انگشت شمار و شناخته شده بر باد می رود نباید از کنار کار آنها بی تفاوت عبور کرد. تماشاگری که شب گذشته به رغم برخی ها رفتارهای خارج از چارچوب و اصول داشته اند همان هایی بودند که در شب های گذشته نیز در

ورزشگاه حضور می یافتند و حتی در مواقع باخت نیز با خویشتن داری ورزشگاه را ترک می کردند. پس چرا آنها بر خلاف روال معمول رفتار کردند؟ رفتار شب گذشته عده ای از تماشاگران با احساس و علاقه مند به تیم، هیچ دلیل دیگری جز رفتار غلط و تحریک آمیز یکی دو نفر دیگر نداشته است. آنهایی که با داد و بیداد و ایجاد حاشیه می خواهند خیلی ها را تحت تاثیر قرار بدهند تا از بی راهه به مقصد برسند سخت در اشتباه هستند.

گردن نهادن به قانون و مقررات، کلید اصلی و اساسی برای کسی که مدعی پیشکسوتی، ورزشکاری و پهلوانی است، می باشد. مگر می شود هم مدعی ورزشی بودن و پیشکسوتی شد و هم فریاد زد و نظم را به ریخت؟ آیا در مجموعه ای که چنان فضای مسموم، زجرآور و غیر قابل تحمل حاکم باشد پدران و اولیا جرئت می کنند که بعد از این، فرزندان خود را برای تماشای رقابت ها به سالن بیاورند؟

به هر حال بدون توجه به نتایج به دست آمده به جرئت می توان گفت که دوشنبه شب در سایه رفتار تعداد اندکی از طبل های توخالی پر ادعا به شب تلخ فوتسال تبدیل شد و کسانی که فقط برای حمایت از فوتسال و تماشای تلاش جوانان به ورزشگاه آمده بودند با دلی رنجور و خاطری آزرده آنجا را ترک کردند.

اگر قرار است بازیکنان و نیمکت نشینان به هر سوت داوران فریاد و امصیبتا سر بدهند و همه را از دم تیغ بگذرانند و بطری آب را به سوی عوامل زحمتکش شوت کرده و جو سالن را با جنجال و حاشیه سازی به نفع خود برگردانند و اصول اخلاقی و مردانگی را زیر پا بگذارند و فحش و ناسزا را بدون کوچکترین شرم و حیا بر زبان جاری بکنند همین بهتر که این رقابت ها برگزار نشود.

نباید ورزش استان و اخلاق ورزشی در راه قهرمانی و یا پیروزی یک یا دو تیم قربانی شود. در ماه مبارک رمضان ورزش باید وسیله ای برای بالا بردن اراده و تقویت روحیه و افزایش قدرت بدنی و فکری انسان ها مورد استفاده قرار بگیرد. متأسفانه عده ای ناآشنا به فلسفه برگزاری رقابت ها در ماه مبارک رمضان همه چیز را در پیروزی و عشق به تشویق ها و فریادها و احسنت های سکوها خلاصه می کنند که نتیجه آن نیز رقم خوردن شب تلخ برای فوتسال ما می شود